

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Вінніпег, Ман.

Дня 1 березня ц. р. відбулось масове віче в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу. Віче скликав стрілецький комітет, що керував організацією працевідавців і воїнів УГА у Вінніпегу. На віче зійшло багато бувших Українських Січових Стрільців і воїнів УГА, прийшли теж українські трудящі, що не брали активної участі у визвольних боях Західної України в 1918 й 1919 роках.

На тому вічу покладено основу під нову організацію, так звану ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ. Товариство те збудовано, щоб нести всяку допомогу визвольній робітничо-селянській боротьбі на землях Західної України, що є уярмлена фашистською Польщею, румунською боярською і чехо-словацькою буржуазією.

Що далі почин основаною новою організацією? Українським трудящим відомо, що вже від кількох останніх місяців організується по усій Канаді масові мітинги бувших Українських Січових Стрільців і воїнів УГА. На тих відкритих вічах самі стрільці і воїни УГА викрикують усі ті злочинства народної армії корпусників УГА та ватажків ЗУНР з часів визвольних боїв за Західній Україні.

Оті самі українські воїни, що наклали свої голови під гарматами польської шляхти 1918 й 1919 роках, зараз, опинившись на еміграції в Канаді, виявляють українським трудящим усі ті жахливі дії злочинного буржуазі, що віддала землі Західної України фашистській Польщі, борській Румунії і жандармській Чехо-Словаччині.

Зараз готують імперіалістичну нову війну проти Радянського Союзу Українська контрреволюційна зграя, що то в 1918 й 1919 роках чорно зрадила визвольні змагання українських трудящих на Західній Україні, вже знову готують штики, щоб наслідувати з обличчями Пласудського в робітничо-селянській крові затиснути простору селянські дани Радянської України й відібрати в селяни землю, а в робітників фабрики, та віддати оті народні майно назад в руки фабрикантів і поміщиків.

Отому наступної спрощає корпусників УГА та гендляр-

ській брудній політиці української буржуазії, що нібито прагне наслідувати з Пласудським так звану "самостійну Україну", були Українські Січові Стрільці і воїни УГА, що билися за визволення Західної України, відповідають організуванням ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Товариство те бойове, революційне. Воно об'єднує усіх бувших Українських Січових Стрільців і воїнів УГА та решту українських трудящих з революційним пролетаріатом Західної України, Радянської України, Канади й решта світу та продовжає це впертіне і завзяте визвольну боротьбу за освободження трудящих Західної України. Оце й завдання ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Виконати те завдання мають впершу чергу бувші Українські Січові Стрільці і воїни УГА, що почали вже визвольну боротьбу вчас воєнних 1918 й 1919 років, вони й мають докінчити визвольну боротьбу на Західній Україні. Допомогти оцій визвольній борні мають теж і решта українських трудящих в Канаді та інших країнах на еміграції. Треба вирвати українських трудящих поневолені маси з хижакських кігтів польської шляхти, румунської боярської та чехо-словацької буржуазії.

Ось нащо організовано нове товариство допомоги революційній борні на Західній Україні. Аж до найближчого з'їзду делегатів цього нового товариства керуватиме працею допомогової акції революційної боротьби на Західній Україні так звана Тимчасова Керуюча Рада Товариства й у всіх справах щодо цього товариства треба звертатись до цієї Тимчасової Керуючої Ради.

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ вже заложене, за мобілізуванням членства в його ряди повинні вступити усі бувші стрільці і воїни УГА та членство українських робітничо-фермерських масових організацій в Канаді. Діло нагальне, трудящі Західної України кличуть нас як резервну силу на бойові позиції, треба поспішати.

Арсен. Н. Ліщинський.

ЯК ОРГАНІЗУВАТИ ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

"До Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні повинні належати в першу чергу всі бувші Українські Січові Стрільці й воїни Української Галицької Армії, що вже вступали в боротьбу за визволення Західної України. Крім цього повинні до нього належати всі ті робітники й фермери, що погоджуються з його завданням і працюють на користь визвольного руху Західної України".

Оце 4-та точка статута Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні. Значить, в члені цього Товариства повинні увійти усі українські трудящі Канади, що раді б допомогти визволенні Західної України з-під ярма фашистської влади Польщі, Румунії й Чехо-Словаччини.

Є друге запитання: Як засновувати у себе Товариство Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні? Якщо в будь-якій місцевості знайдеться хоч найменше 11 робітників та робітниць чи незможних фермерів, що погоджуються на вважання цього Товариства і будуть нести допомогу визвольному рухові на Західній Україні, вони можуть зійтись разом і обговорити справу організування відділу Товариства. На тих перших сходинах хай обговорять справу допомоги визвольному рухові і впишуться в

члені цього товариства. Після того хай хтось з членів того відділу звідомить про це Тимчасову Головну Керуючу Раду Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні, і зажадає статутів Товариства. Тимчасова Головна Керуюча Рада миститься у Вінніпегу при Укр. Роб. Домі.

В тих місцевостях, де є менше числа таких робітників і робітниць чи незможних фермерів, є можливість організувати гуртки Товариства. Коли щонайменше трьох забажає стати членами цього Товариства, так вони теж можуть зійтись і обговорити справу заложення у себе так званого гуртка Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні. Члени гуртка є на тих самих правах, що й члени відділів Товариства. Коли ж щонайменше трьох вирішать у себе мати гурток цього Товариства, хай теж хтось з їх напише до Тимчасової Керуючої Ради за статуту Товариства.

Замітити слід, що вписове до цього Товариства платити кожний член повинен одиноразово 10 центів, а місячна вкладка лише 5 центів. Тим самим дається змогу і найбільшому українському трудящому пристати до Товариства До-

Західня Україна Кличе Укр. Трудящих Канади

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ КЛИЧЕ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДЯЩИХ НА БОЙОВІ ПОЗИЦІЇ

ВИДЗВА ТИМЧАСОВОЇ КЕРУЮЧОЇ РАДИ ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ ДО БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ І ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ ТА ДО УСІХ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДЯЩИХ КАНАДИ

Західня Україна у вогні й крові. Розбещена салдатська ката українських трудящих мас — Пласудського щораз болючіше завдає рани селянам і робітникам на Західній Україні. По селянських землях шестогнуть українські селяни, що їх змолотили дискусійні улани й поліція фашистської Польщі. Стіни сталові і сталеві, де молоділи селяни, обривані селянською кровю. Землянки селян завалені картою експедицій, збіжжя жареною й перемішане зі шклом фашистськими загонами.

Тюрми Західної України сповнені найбойовішими робітниками й селянами. Іх там на смерть скатовує польська фашистська дефензивна поліція, вогнем жарить зболаде тіло, шарпає довчими собаками, рве і вириває ковальськими кішми кусні тіла, обезформуючи цілу людину в одну живу велику рану.

Так виглядає зараз та частина українських земель Західної України, що її віддали українській пані польській шляхті на уярмлення. Наслід з польською шляхтою українські пани надалі пускають кров українських робітників і селян, помагають злочинцям уланам і жандармам Пласудського у робітничо-селянській крові втиснути визвольний рух українських трудящих на Західній Україні.

Не інакше живиться українським селянам і робітникам, що стогнуть в ярмі румунської боярщини. Там теж до крові крає спину українських трудящих нагай румунського сигуранціка. Зараз боярська салдатська й сигуранціка Румунії пішла слідами карних експедицій Польщі і теж "пацифікує" українські села та трудяще населення. Українську робітничо-селянську партію "Визволення" розгромлено, одинокий робітничий часопис "Борець" закриває боярська влада, а редакторів того часопису гноять по тюрмах. На смерть закатовують по тюрмах і решту бойців, що ступили на позиції революційного робітничого фронту за визвіл трудящих мас.

В тому катуванні українських трудящих Буковини румунською боярською допомагає ще й українське панство, що повинні служити найогидніших сигуранцікських дощиків, на українських селян і робітників та видає їх на туртування по тюрмах.

На Карпатській Україні, що задушається в лабетах чехо-словацької буржуазії, теж не ліпше живиться українським трудящим масам. Чехо-словацькі поміщики повернули українських селян на своїх двірських форталів, безправну роботу силу, що тільки й працює за самий найпоганіший харч. Чехо-словацькі поміщики і жандарми зчаста організують погроми на Карпатській

помоги Визвольному Рухові на Західній Україні, що би допомогти якнайкраще нашим рідним освободитися з лаяцько-боярської неволі.

Пішуть за інформаціями і статуту Товариства допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні на такий адрес: "TODOWYRNAZU" Ukrainian Labor Temple Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

Україні й так само наслід з українськими панами криваво здавляють усю визвольний зрив українських трудящих.

Отакій стан зараз на землях Західної України під отими тюрма імперіалістичними хижакими.

І проти отих окупантських фашистських властей повстали боротьбою українські працюючі маси. Українські робітники й селяни постановили визволитися з-під уярмлення польської шляхти, румунської боярщини і чехо-словацької буржуазії. За ту визвольну справу йдуть зараз гострі бої, за те саме й гноять окупанти по тюрмах бойців визвольного фронту. Із років вже шаліє революційна боротьба на Західній Україні. Бойовий визвольний фронт трудящих зростає, сили арміїців стають могутнішими, день повного визволення наближається.

Визвольне діло треба прискіпати, треба допомогти трудящим Західної України вирватися з фашистських лабет окупантів. Саме й тому українські трудящі Канади поклали основу під нову революційну організацію, що зветься ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ РЕВОЛЮЦІЙНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ. Найважливішим завданням цього Товариства є:

- а) Допомогти революційному визвольному рухові на землях Західної України, уярмленних Польщею, Румунією й Чехо-Словацькою, до яких, в головному, зараховуються: Східна Галичина, Волинь, Підляшшя, Холмщина, Букovina й Карпатська Україна.
- б) Допомогти політичним зв'язкам, забороненим в тюрмах Польщі, Румунії й Чехо-Словаччини за участь у революційному визвольному русі, а одночасно й їхнім родинам, поскільки це буде необхідно й можливо.
- в) Допомогти революційній пресі й видавничу української революційної літератури, як на Західній Україні, так і в Канаді, підтримувати її дописами й статтями та розповсюджувати якнайширше серед українських працюючих мас.
- г) Підтримувати всяку революційну визвольну діяльність на Західній Україні (як страйки, демонстрації тощо), що спрямована до визволення працюючих мас.
- д) Висновувати й широко популяризувати визвольний рух на Західній Україні серед широких мас канадських робітників і фермерів, як тутешніх уроженців, так і чужинського походження, з метою позискання їхньої якнайбільшої підтримки цьому рухові.
- е) Брати участь у всій культурно-освітній праці Товариства Української Робітничо-Фермерської Діи і співпрацювати з цією організацією в якнайбільшому зв'язку, з метою культурно-освітнього піднесення й розвитку членства Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні.
- є) Втримувати тісні зв'язки з подібними організаціями поза границями Канади, що змагають до той-же мети, що й Товариство Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні, координувати всю свою діяльність з їхньою діяльністю й кооперувати з ними у спільних аферах, а одночасно координувати свою діяльність й кооперувати з усіми іншими революційними визвольними рухами різних угнетених народностей.

Оцього новому революційному товариству повинні піти назустріч усі українські трудящі Канади. Скрізь, де знайдеться українські робітники і трудящі фермери повинні творити відділи та гурти Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні і мобілізувати до цієї організації усіх українських працюючих, що бажать допомогти визволенню Західній Україні з кігтів буржуазної влади. Двері нового Товариства є відкриті широко для усіх українських

робітників і трудящих фермерів Канади.

Вписове вкладається одноразово лише 10 центів, а місячна вкладка до цього Товариства вносить місячно тільки 5 центів.

Товариство Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні мусить об'єднати якнайглибші шари українських трудящих Канади навколо визвольної боротьби Західної України. Тоді дальше стаяти збоку й дивитися, як фашистська салдатська польської шляхти й румунської боярщини молодіть ціпами українських робітників і селян. Зітханнями й плачами над скатованими жертвами білопольського й румунського терору не визволити українських трудящих з катівських рук. БОРОТЬБИ ТРЕБА! Змішати бойовий фронт, тісніше спаяти революційні сили!

Товариші, Українські Січові Стрільці і воїни УГА! Ми почали визвольні бої на Західній Україні в 1918 й 1919 роках, нас ганебно зрадили корпусники УГА й ватажки ЗУНР. Вони віддали нас на гноєння по фашистських таборах Польщі, вони прогендували Західну Україну польській шляхті, румунській боярщині і чехо-словацькій буржуазії. Зараз вони ще хочуть віддати й Радянську Україну на уярмлення поміщикам і фабрикантам.

Товариші, час нам обсадити бойові позиції Західної України й вирушити з повним рішунком на визвольний фронт! Ставимо усі в ряди Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні і кінчаймо визвольну боротьбу! Ми її почали, ми мусимо й кінчати з повним успіхом за визволення трудящих Західної України.

Так само ми кличемо усіх українських трудящих спійти в лави Товариства Допомоги Революційному Рухові на Західній Україні та прискорити їхню визволення. Спійти з нашою резервою допомогою на фронт боротьби, нас кличуть наші поневолені брати Західної України!

Так само нас кличе визвольний фронт трудящих Канади. І тут розгарається класова боротьба, що вимагає об'єднаного наступу пролетарського фронту. Позиції бойового пролетаріату Канади треба посилити, засоби боротьби треба нагнати. Один з могутніших засобів класової боротьби є революційна робітничка преса.

В наступному місяці квітні готується кампанія за зміщенням позицій часопису "Воркер", що видається на англійській мові і є органом компартії Канади. На кампанійний фронт, за збіркою передплати і пресфонду на "Воркера", повинні вийти теж усі, що дорожать визвольним рухом.

Тимчасова Керуюча Рада Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні. М. Кадилак — голова. Н. Ліщинський — секретар.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ членства відділу ТУРФДІМ у Вінніпегу відбудуться

У ВІВТОРК, 31-ГО БЕРЕЗНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ

Всі члени повинні прибути на збори на означений час. Початок в годині 8-й вечером. Заряд.

БІДНЯЦЬКІ ФАРМЕРІ СКРІЗЬ РАДО ВІТАЮТЬ ЛІГУ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ

Вінніпег, Ман.

Організатори ЛФЕ тт. Войтишин і Проданчук відвідали ряд фермерських місцевостей в околиці Канори й Йоркстону, Саск. Мітінги були так успішні, що найбільші місця селі не могли вмістити всіх фермерів на мітінгу. Фермери йшли десятками, щоб тільки почути бесідників про Лігу Фермерської Єдності.

Мітінги відбувалися в таких місцевостях: Сторновей, Врокстон, Ліберал, Ярема, Вербока, Кайдер, Канора, Веретін, Сант Филипс, Лужани, Мендильпери, Поплар Поінт.

Майже в кожній місцевості українські учителі, вихованці петлюрівської свистунівської бурей, старалися перешкодити мітінгам, а навіть у Врокстон патріоти відмовили селі Народного Дому на мітінгу, а в той самий день якийсь панок Ковталюк проголосив лекцію для фермерів. Але не могли нічого вдіяти, бо фермери винайшли школу п'ять миль від міста і там зійшлися сотки фермерів і не тільки вислухали промовців, але ще вписалися в члени бойової фермерської організації ЛФЕ.

В Канора було на мітінгу коло 400 фермерів і фермерок. Фермери самі говорили по мітінгу, що це такого здвигу народу не бачили в своїй місцевості. На цей мітінг прибули й панські учителі, які старалися перешкодити промовцям в бесіді, але їм дали самі фермери такої прочухана, що оті петлюрівські вчителі один за одним натискали шапки на голови й втікали зі селі. Фермери сильно обурені проти отих підпанків, так, що організаторам приходиться спинаються фермерських гнів. Це бачуть оті підпанки та втікають зі селі перед мозолістими п'ястками фермерів. Цікаво й те, що майже на всіх

мітінгах виступали з промовами й самі фермери. В Канора говорили 5 фермерів і у своїх промовах вони вказували на ту економічну кризу, що її тепер переживають фермери, та п'ятували всіх отих недоуків панських учителів, закликаючи фермерів ставати членами організації ЛФЕ. Своїми промовами вони заявили становище бідняцьких фермерів і швидко наймитам капіталістичної класи, що вже ті часи минулися, коли фермерів можна було дурити ріжними обідьками. На початок вписалося до ЛФЕ коло 40 членів і членкинь.

На тому самому мітінгу забрав слово один товариш, що недавно прибув із старого краю і бувший воїн УГА. Він говорив коло 20 минут і висловив зрадоту отих петлюрівських підпанків, що запродавали стрільців всім і вся, та закликав фермерів, щоб й тут боролися проти отих наймитів капіталістичної класи, боролися проти війни, що її пани приготували проти наших освободжених братів на Радянській Україні. "Не дайте своїх синів на зарізу" — так закінчив він свою промову.

У всіх місцевостях вписалося сотки фермерів і фермерок до ЛФЕ, бо зрозуміли, що тільки боротьбою можна поліпшити життя своє і своїх дітей. Фермерські продукти обезцінили так, що приходиться фермерам видавати їх майже задармо.

Портунюк бачуть всі бідняцькі фермери в бойовій Ліді Фармерської Єдності і тому до неї так горнуть. Ці сотки фермерів, що вже вписалися до ЛФЕ, придбають другі сотки й тисячі фермерів для своєї організації, яка створена з бідняцьких фермерів і тільки при допомозі сильної класової організації фермери зможуть боротися з висисувачами за поліпшення своїх життєвих умовин. Т. К.

"А НЕ ЗАБУДЬТЕ НАС ДОБРЕ ЗМАЛЮВАТИ У СВОЇЙ ГАЗЕТІ "ВОРКЕР" — ЗАГОВОРІВ АЛДЕРМЕН БЕЗРОБІТНИМ

Брендон, Ман.

Все, що безробітні Брендону одержали від спеціального мітінгу допомогового комітету міської ради, що відбувся на 3 березня, це звід дий був нічим перекручуванням фактів і який закінчувався опінією, що делегація від безробітних не репрезентувала безробітних, тільки мала свої власні цілі".

На цю подлу безбистість згодилися два лейбористські члени міської ради, бо опісля виявилось, що комітет привітав авт одноголосно.

Цей зрадоті можна було сподіватися після того, що сталося на мітінгу допомогового комітету, який спеціально скликав на те, щоб обговорити допомогову ситуацію та вислухати делегацію від безробітних.

Делегація, в яку входили тт. Вортінгтон, Форкія, Оришци і Бродгорст, домагалася підвищення допомогового скелі для безробітних і їх родин, платі за роботу для нежонатих робітників, які зараз приміщені в будинку Ремсея і регістрації для незамужних безробітних дівчат.

На це члени комітету заявили, що нежонаті безробітні повинні радити тим, що мають нагоду працювати за утримання, а мейор Катер висказався, що ці безробітні повинні тішитися, коли їм трапляється нагода йти працювати на фарми за харч. Мейор розговорився багато про великі фізичні і умовні користи, які приносять безробітним праця — ЗА ДАРМО. Комітет відмовився оголосити регістрацію незамужних безробітних дівчат, але заявив, що дасть їм допомогову, якщо вони зголосяться до офісу. (Розуміється, що не треба оголошувати цим дівчатам, що вони можуть дістати

допомогу, бо ану котрась з них довідається про це і зголоситься по допомогову.)

Делегація заявила, що прагне за харчі просяг тіршого, як невеличність і що так донго, як міська рада без найменшого вагання ухвалює по \$500 гренту для різних бізнесових організацій та інституцій, то вона не повинна говорити про брак фондів на підвищення допомогової скелі для безробітних.

Делегацію трактовано досить умірювано, аж доки не почав говорити т. Оришци. Поняття про те, що робітник чужинського походження може мати добрі аргументи і досить розуму говорити, було надто великою несподіванкою для соціалфашиста з лейбористської партії Дейвіса. Він грубим голосом перебив промову т. Оришци і сказав до нього: "Не приходи сюди і не пробуй нас дурити".

Інші члени делегації домагалися, щоб Оришци дозволено говорити без ніякого перебивання. Тоді мейор Катер запитав Оришци, чи він є натуралізованим громадянином, а коли довідався, що ні, тоді відповів, що Оришци не має права критикувати або говорити. Інші члени допомогового комітету покидали своїми головами, як побожжі осли і дотакнули за мейором. Тоді делегація сказала членам допомогового комітету, що вони очевидно судять розум людини по народності і коли Оришци є добрий диячото щоб його висисувати, то він є так само добрий репрезентувати робітників.

Коли делегація виходила, то Дейвіс пробавав її висміяти словами: "А не забудьте змалювати нас добре в своїй газеті "Воркер". ГОСЬ ЦЕ МИ І РОБИМО.

Робкор.